SLOVENEC.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan **15 gld.**, za pol leta **8 gld.**, za četrt leta **4 gld.**, za en mesec **1 gld. 40 kr**
V administraciji prejeman, velja: Za celo leto **12 gld.**, za pol leta **6 gld.**, za četrt leta **3 gld.**. za en mesec **1 gld.** V Ljubljani na dom pošiljan velja **1 gld. 20 kr.** več na leto.
Posamezne številke veljajo **7 kr.**
Naročnino prejema upravništvo in ekspedicija, Stolni trg št. 6, poleg „Katoliške Bukvarne".

Oznanila (inserati) se sprejemajo in velja tristopna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr. če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanji se cena primerno zmanjša
Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.
Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2, I., 17.
Izhaja vsak dan, izvzemši nedelje in praznike, ob ½6. uri popoludne.

Štev. 49. V Ljubljani, v torek 1. marca 1892 **Letnik XX.**

Srbija in Bolgarija.

Razpor, to je Slovanom nekako prirojeno zlo. Skoro ni dveh slovanskih narodov, da bi se popolnoma razumela, da, celó mej vsakim narodom je cela vrsta stranк. Večkrat se primeri, da v tem boju ne gre za načela, ampak bolj za osebe. Ta borba mej Slovani je tembolj obžalovati, čim slabše in manj razvite so dotične narodnosti.

Danes smo se namenili govoriti o nasprotstvu mej Srbi in Bolgari. Velik del teh dveh narodov je še vedno pod turškim jarmom, in glavna naloga bi morala biti vsem rodoljubom, delati na to, da se osvobodé njih sobratje v Makedoniji in Srbiji. Namesto tega se pa prepirajo med seboj.

Za Slovane v Turčiji od berolinskega kongresa do zadnjih let Srbija ni ničesar storila. Pred leti je sicer bila osnovala neko društvo, ki je imelo namen, pospeševati srbsko šolstvo v Makedoniji. To društvo so pa bili osnovali samo zaradi tega, da bi delali Bolgarom ovire.

Bolgarija je namreč, odkar je svobodna, jako veliko storila za makedonske Slovane. Sobranje samo je dovolilo večje svote za slovanske šole v tej turški pokrajini. To je pa bodlo Srbe v oči in osnovali so srbske šole baš v istih krajih, kjer so že bile bolgarske. To društvo ni imelo torej dobrega namena, in torej ni škode, da je zaspalo.

Ko se je bil pojavil znan cerkveni spor in je carigrajski patrijarh z vsemi silami nasprotoval Bolgarom, bili so Srbi, ki so mu prihiteli na pomoč. Srbski diplomatični zastopnik v Carigradu je z vsem svojim vplivom podpiral Grke, da prepreči imenovanje bolgarskih škofov.

Kakor znano, je bil ta cerkveni razpor v prvi vrsti naroden, ne pa verski. Bolgari so le skušali osvoboditi se škodljivega grškega vpliva. Za balkanske Slovane so Grki ravno to, kar so za nas Nemci in nemškutarji. Radi bi jih pogrčili in tako pripravili za bodočo veliko grško državo, kakor bi nekateri Nemci preko nas radi naredili nemški most do Adrije.

In te grške težnje so podpirali Srbi proti Bolgarom. Niso se celé bali nekega bolgarskega škofa dolžiti uboja, da bi ga le onemogočili in tako dosegli, da Bolgari ostanejo v cerkvenem oziru popolnoma zavisni od Grkov, ki bi jih polagoma raznarodili.

Znano je še, da so Srbi bili prvi, ki so se uprli zedinjenju obeh Bolgarij.

Za bolgarski narod je to vsekako bila velika pridobitev, ali tudi za slovanstvo sploh. Zaradi tega bi se bil moral zedinjenja veseliti vsak pravi Slovan. Gospodje v Belem Gradu so pa takoj jeli se bati Velike Bolgarije, češ, da bi utegnila škodovati uresničenju Velike Srbije, katero tako želé.

Po njih mnenju bi namreč Srbija morala pridobiti skoro ves severno-zapadni del sedanje Bolgarije. Po nekih dvomljivih jezikovnih preiskavah in še bolj dvomljivih zgodovinskih pravicah zahtevajo zá-se večji del balkanskega polutoka. Drugi del so pa pripravljeni žrtvovati Grkom. Doživeli smo že celó, da so se z Grki pogajali o razdelitvi Makedonije tako, da Bolgari ničesar ne dobé.

Ker zedinjenje Bolgarov ni bilo po njih volji začeli so Srbi vojno za ohranjenje veljave berolinske pogodbe, one pogodbe, ki se je po prizadevanju nekaterih Slovanom sovražnih držav skovala slovanstvu v škodo. Za to vojno so pa v Srbiji bili navdušeni vsi, radikalci, liberalci in naprednjaki.

Enoglasno je skupščina dovolila denar za vojno. Te vojne ni bil zakrivil kralj Milan, temveč ga je k temu bilo prisililo javno mnenje. Pozneje so res druge stranke skušale krivdo zvrniti na naprednjake, ali to le zaradi tega, ker odgovornosti za nevspehe ni maral nikdo prevzeti.

V Srbiji najdejo zavetja razni bolgarski rogovileži, ki morajo bežati iz domovine. To sevéda sofijski vladi ni všeč, posebno če se klatijo vedno blizu meje in so v zvezi z nasprotniki vlade in reda v Bolgariji.

Da daje Srbija zavetje političnim pregnancem, je naposled prav, ali gledati bi pa morala strožje, da bi se to zavetje ne zlorabilo; da bi emigrantje na srbskih tléh ne kovali kakih naklepov proti svoji domovini in odtod ne izdajali puntarskih oklicev. Na to pa Srbija ni gledala. V Belem Gradu so se tiskali oklici, v katerih se Bolgari pozivljajo, da umoré kneza in Stambulova. Na to je bolgarska vlada Srbe opozorila, ali srbski vladi se ni vredno zdelo, pozvati dotičnike na odgovor.

Naravno je, da se je v Bolgariji jela kazati neka mržnja in nezaupnost proti Srbom. V Sofiji je začel izhajati list, kateri ima namen, da Bolgare pripravlja naravnost za vojno proti Srbom. V vsaki številki dokazuje potrebo, da Bolgari začnó boj s sosedi in prej ne jenjajo, da uničijo Srbijo, kajti dokler ni konec srbski kraljevini, je Bolgarija v vedni nevarnosti.

Mi sodimo, da bolgarska vlada ne odobruje take pisave, dobro vedoč, da bi vojna s Srbijo utegnila iz umljivih ozirov biti za Bolgare usodepolna. Zgubili bi simpatije vseh velevlastij.

Iz te vojne pa gotovo nič dobrega ne more priti, naj že zmagajo Srbi ali Bolgari. Bati se je celó, da se vmešajo druge države in naredé konec bolgarski ali srbski samostojnosti, ali pa tudi obema. Pa tudi v najugodnejšem slučaju, da bi velevlasti to bratsko klanje mirno gledale, bi vendar to bilo neizmerne škode za slovanstvo. Obe državici bi

LISTEK

Utopljenec.

Francoski spisal Guy de Maupassant.

I.

V mestecu Vekiampu bila je vsakemu znana dogodba vdove Patenove. Ona je bila zeló nesrečna s svojim možem, ker on jo je imel nekako za psa.

On je bil posestnik ribolovne ladije in se je oženil z Deziro zaradi njene milovidnosti, ne ozirajoč se na njeno revščino. Paten je bil znan mornar, a strašno surov človek. Zahajal je rad v gostilno starega Obana, kjer je v navadnih dneh izpil po tri in po štiri kozarce žganja, kader je bil pa nenavadno dober lov, izpil ga je po osem, tudi po deset posodic, prav po poželjenju svojega srca, kakor se je rad sam pohvalil.

Žganje natakala mu je navadno hčerka starega Obana. To je bila mlada čvrsta deklica, ki je s svojo ljubeznjivostjo in s svojim veselim licem privabljala mnogo gostov v očetovo gostilno.

Paten se je zadovoljen oziral na-njo ter je govoril mnogo ž njo o tem in onem, večidel v samih prilikah. Ko je izpil prvi kozarec, bila mu je še bolj po godu, po drugem klical jo je k sebi, po tretjem ji je rekel:

„Tebi treba le željo izreči" . . . dokončal pa ni nikoli tega stavka. Po izpitem četrtem ali petem kozarcu bi se bil Paten že rad poročil z Obanovo hčerjo. Ker je tako rad zahajal v gostilno Obanovo, privadil se je toliko živemu obrazu Dezire, da je mislil na-njo celó na morju, kader se je branil valovom. Sklenil je prej ko mogoče poročiti se ž njo, kar je tudi storil brez odlašanja.

On je bil bogat. Razen ladije in mrež je imel tudi dom; oče Oban pa ni imel prav nič. Zato so Obanovi z veseljem sprejeli njegovo ponudbo in se je po dogovoru kmalu vršila ženitnina.

Toda nekaj dnij po poroki čudil se je sam sebi Paten in se spraševal, kako da je on mogel misliti, da se Dezira toliko odlikuje pred vsemi drugimi ženskami, da jo je on vzel v zakon. Res nespametno se mu je zdelo, zeló nespametno, da se je navezal na žensko, ki ni imela prav nobene dote; najbrže zvabila ga je za seboj s tem, kakor je sedaj ugibal, da mu je v kozarec med žganje natakala kdo vé kakih motilnih zelišč.

In Paten se je jezil ter klel, odpravljajoč se na breg, razburjen drobil je piščalko med zobmi in vragu izdajajoč vse in vsakega, hladil je svoj srd nad ribami, katere je našel v svoji mreži.

Doma pa je imel pod svojo oblastjo ženo, hčer ubogega starega Obana ter delal ž njo prav po pasje. Dezira je bila že doma navajena surovosti svojega očeta, zato je potrpežljivo prenašala roganje svojega moža. Neki večer pa se je tako spozabil, da jo celó udaril. Od tedaj se je začelo za-njo žalostno življenje. V zadnjih desetih letih po vasi skoro ni bilo o nobeni stvari toliko govorice, kakor o surovostih in o pretepih, s katerimi je Paten obkladal svojo ženo. On je znal posebno grdo kleti, manjkalo mu ni nikoli raznovrstnih primernih besed in klel je tako glasno, kakor nikdo. Ako ni obveljala njegova, tedaj je kričal in zabavljal ženi skozi celo vas notri do brega, kjer ga je čakala njegova ladija. — Če jo je zagledal med drugimi ženskami, ki so prišle vrnivšim se ribičem naproti k bregu, pozdravil jo je s takimi besedami, da se je vse posmehovalo, če tudi so milovali nesrečno ženo.

Kletvine so prihajale iz njegovih ust vsakih pet minut, gorjupe in zbadljive, podobne strupenim strelam udarjajočega groma. Ko se je vračal z morja na suho, začel je preklinjati z novimi silami ter vselej nabral celo vrsto novih kletvin in rotenj, in to je šlo celo pot od brega do doma; žena pa je šla pred njim, molčala je in grenko plakala.

Vsaka najmanjša prilika je bila Patenu dovolj, da je divjal nad svojo ženo ter kričal v enomer:

„Oj, ti ničvredna, ti prokl . . . beračica! Norec sem bil, da sem hodil v gostilno k tvojemu malovrednemu očetu popivat njegovo ostrupljeno žganje!"

Dezira se je seveda v teh letih vsa izpremenila. Ni čuda. Živela je v vednem strahu; skoro nikoli ni nehala trepetati, vsak trenotek pričakujoča novih kletvin, novih udarcev.

To je trajalo kakih deset let. Uboga žena je bila tako prestrašena, da je obledela in strepetala, kaderkoli je tudi kdo drugi izpregovoril ž njo. Vse

oslabili in bi za dolgo morali opustiti misel na vsako drugo akcijo.

Recimo, da bi ena drugo morda res ugonobila, gotovo bi jej s tem ne bilo pomagano. Dobila bi le veliko nezadovoljnih podložnikov, ki bi vedno gledali, da se znebé novega jarma. Zaterej bi ne bila sposobna, kaj storiti za osvobojenje turških Slovanov.

Grki bi pa ugoden čas gotovo dobro porabili. Vedno bolj bi širili svoj vpliv na sever, ker bi ne našli nobenih pravih ovir, in si tako pripravljali vse, da se obnovi velika grška država, ko propade Turčija.

Grki bi to tem ložje storili, ker so vsaj za nekaj časa sedaj gotovi pomoči Rusije in tudi velik del zapadne Evrope ž njími simpatizuje.

Iz tega se vidi, da je razpor mej Srbi in Bolgari jako osodepolnega pomena, ki utegne škodljivo vplivati na razvoj slovanstva na Balkanu. Zaradi tega želimo, da bi Bolgare in Srbe še za časa pamet srečala, zlasti prve, da bi opustili vse pretirane težnje, ker le tako imata ta dva naroda pričakovati lepše in srečnejše bodočnosti.

Slovani — mučeniki.

II.

Da se nekoliko spoznajo razmere, v katerih živé izgnani unitje, prevajam tu, kakor sem obljubil, jedno pismo. (Z męczeńskih dziejów Unii II. Listy Unitów, Poznań 1890; str. 39.)

Prvo pismo.

Orenburška gubernija 18. dec. 1889.

Mi deca rimsko-katoliške cerkve, ki s pomočjo Jezusa Kristusa in kraljeve matere njegove, prenašamo preganjanje in groženje svojih sovražnikov, sekte shizmatične, pa vidimo v njej zaslepljenje in zmoto vere, ki Bogu ni povšeči, imamo misel tu nekaj opisati svoje preganjanje.

Leta 1875. je sklenila peterburška, razkolna sinoda, spreobrniti katoliške unite v razkolnike in potem, ko je svoje krutosti začela, ko je tepla, zapirala, oropavala in ljudstvo po tujih krajih razvažala in ko ni mogla zmagati, je izgnala na konec nekatere v Kerson, da bi se svobodno tam naselili, ostalim pa na rodni zemlji ni dala miru; ko je pa videla, da narod ne odstopa od katoliške vere, ga je mučila na razne načine: z denarno kaznijo in z zaporom. Pa še ni bilo dosti; pozneje so si izmislili, naj bi še deco teh očetov in mater, ki so bili izgnani v Kerson, poslali še v Orenburško gubernijo, 4500 vrst od rodne zemlje; kjer ni že mogoče videti niti duhovnikov, niti katoliške cerkve med narod mohamedanske vere in drugih sekt, med Kirgize, Baškire, Tartare.

Čas tega izgnanja je določila na 10 let, da bi jih ostrašila; ko je pa videla, da ni iz tega ničesar, je opustila nadaljno izganjanje tega leta 1889. — Ko nas je pripeljala v to gluho Sibirijo, ni nam dala niti stanovanja, niti živeža. Po jedno družino je razvažala po vseh in jo je pustila kar na cesti, rekoč: delaj, kar hočeš, samo iz vasi na smeš. In zato je nastavila policijsko nadzorstvo. A kako je bilo mogoče živeti, ker je bilo ljudstvo tu na pol nago in gladno, zakaj tri leta žito ni rodilo. Tedaj so naši bratje nekateri najeli si stanovanja, nekaterim so ljudje dali iz usmiljenja stanovanje, a kar se tiče življenja, so naši bratje večinoma hodili beračit in sedaj je še ravno tako. Zakaj v tem kraju si ni mogoče ničesar zaslužiti, ker ni niti graščin, niti tovaren, a drugam ni pripuščeno, če bi hotel iti iz vasi na delo; to brez dovoljenja ni mogoče. Zakaj takoj ga izročé sodišču in sodišče ga posadi v ječo. A kamer greš in kogar-koli vprašaš, vsak ti odgovori: jaz nisem tega kriv, počakajte. Pa ne vé se, česa bi čakali. Vsak se dela nedolžnega, a vsak je kriv.

A kar se tiče razkolnih popov tukajšnjih, imamo misel opisati, kakšne obrede imajo.

Ko človek zboli, pride pop, da bi ga dejal v sv. olje, pa za to vzamejo iz kleti malo olja in v krčmi žganja in s tem ga mazili, za to pa hoče rubelj; in če mu kdo rublja ne dá, še spove ga ne. — Ko je pa poroka, gre po poroki pop in blagoslavlja in pravi, naj bi se mlada poljubila in ju polaga v postelj, in pozneje se napije kot — vlačijo ga mladeniči in smejejo se in pop razmršivši svojo glavo se vrti kot malik, da je neugodno gledati. In ko gre opravljat obednjo, to je sv. mašo, tedaj če je že pop pijan in ne more opraviti, drugi zavžije in završi. In ko je kako žegnanje, pride pop v vsako hišo in tam mora biti že zanj rumka, to je steklenica žganja in kolač ali korovaj, to je „štruca“ in merica pšenice.

V cerkvi prodajajo sveče kot klasje in vsak si mora kupiti svečico, tenko kot cigareta za gospé in starosta jo zažge in ko ta odide, jo vzame in prodá ravno to svečo drugemu in tako jedno svečo desetkrat proda. A ko je sprevod, tedaj pop zahteva toliko desetic, kolikorkrat začne pesem in ko že pridejo k cerkvenim vratom, mu je treba dati 50 kopejk in pop prilepi mrtvemu na čelo pašport (passeporte-pôs), ker brez pašporta ne sprejemajo v nebeško carstvo. In v tisti hiši, kjer je kdo umrl, morajo ljudje, ko se začne gostija, najprej jesti méd in govoriti, naj bi bilo dušici sladko v nebeškem carstvu, in 40 dnij mora stati na oknu kozarček žganja in kruh na mizi in brislja in če je pušil, tudi tobak, zakaj pop pravi, da duša prihaja in jé in pije in popuši. Vsako noč, vsako soboto opravljajo panihido (službo božjo za umrle) in vsak mora prinesti popu medu in 10 kopejek. In velikonočni čas pokladajo po grobéh po 3 pare jajec in „štruco“, ker po noči pride duša in pojé, — to pa ni duša, marveč samo pop pobere. Kar se tiče spovedi mlajših do 17. leta, spoveduje jih naenkrat, če bi jih bilo prav 60, kajti „oni ne grešé“. — A neki človek mi je dejal, da je k spovedi gredoč popil nekaj žganja in ko pride v cerkev, pravi popu: Batjuška (očka) ne davaj mi „pričasti“ (sv. obhajila), zakaj žganje sem pil. Pop mu na to odgovori: „Drugič ne bom za sedaj pripravljal“ in obhajal ga je.“

Kar se tiče podob, ne slišiš, da bi jim kdo dejal podobe, samo „bogi“. — Kar se tiče praznikov, jih tukaj prav nič ni. Sejejo, orjejo, kosé v nedeljo, da človeku mraz spreletava truplo, če gledaš. Pravi pagani! Pa ta narod, če bi k njemu pustili duhovnikov in učiteljev naših, bi za jedno leto cela Rusija postala katoliška.

Malo vedo o papežu, kot namestniku apostoljskem in pravijo: „Papa rymskij to on otjec svjatij. On odbjeraje od Boha sovjet“; v starem mestu je star, a v mladem je mlad.*) (Rimski papež je sveti oče; z Bogom se posvetuje.) Jaz jim pravim, da je to resnično. A če jim začneš pripovedovati o papežu in naših duhovnikih in naukih, skupljajo se kar v tolpah in pravijo: „Kako je to pri njih lepo.“ Pop pa mi je zagrozil in rekel, da me izroči sodišču, „in tam boš imel nadaljno Sibirijo“. In zato se sedaj bojim. Resnica je tudi, da jeden človek ničesar ne more storiti, drugič je pa tudi njim zagroženo, naj se z nami ne razgovarjajo.

Pravoslavni imajo sedaj razne ločine kot n. pr. Štunderce, Malakance in takih na stotine, a pop jim o tem ničesar ne govori. Katoliško čredo preganja, a iz njegove črede jih volcje na stotine kradejo. Res pa je, da so oni vsi slepi, kot ovce; koder slišijo o kaki sekti, takoj bežé tijá.

Sedaj že ne vedo, kaj bi počeli z nami in poslali so nam živetnine za tri meseče po 3 kopejek na dušo, ali na osobo, in konečno so nam veleli podpisati se. Uradnik je prinesel papir in ni dal prebrati, samo pravi: podpisujte se tedaj! A za take, ki imajo nad 60 let in za take, ki nimajo 18 let, ni bilo ničesar. Ali ni to prava goljufija?

Naši bratje pa niso sprejeli tega živežnega denarja in mi smo tudi dejali: Ko so nam pobrali naša posestva, ki so bila tisoče vredna, niso potrebovali nobenega podpisa, sedaj pa dajó 10 grošev in pravijo, naj se podpišemo. Če hočete brez podpisa vzamemo, in če nečeš dati, gospod, pa nesi, kamer hočeš. Mučil nas je, da bi se konečno podpisali, a pozneje nas je preklel in domov vzel denar. Toda nekdo nam je govoril, naj se ne podpisujemo, ker bi bilo slabo. Sedaj se nič ne sliši o tej živežnini, samo od sinode je prišla določba, da mi nismo zaradi vere sem poslani, marveč samo kot taki, ki nimajo posestva. Kaj se dá na to odgovoriti, če že sinoda, ki se imenuje sveto, goljufa? Kaj imajo stoprav delati duhovniki in uradniki?

Še o jednem popu poročam. Bilo je v nedeljo. Pop je šel služit obednjo, toda bil je pijan. Vendar začel je, kakor se spodobi, a potem se ni več slišal njegov glas, pa so pogledali za carska vrata in tam leži pop pijan kot snop.

In še hočejo, da bi se spreobrnili k taki veri. Ali je to mogoče, da bi človek mogel sprejeti take zmote? To bi bilo že vse jednako, če bi se kar obesil.

Sedaj pa končujem svoj list in prosim, naj bi ne pisali naših imen, samo F. P. in P. K. Ko pa dobite moje pismo, prosim, naznanite mi, če ste je dobili, zakaj v strahu bom, da so je kje morda prestregli. Potem imam še jako resnično pesem o preganjanju unitov na Podlasju in rad bi jo dal v tisek. Prosim Vas, popravite moje pismo, ker nisem imel dobrega mesta za pisanje in mudilo se mi je. Priporočam se Vašim molitvam in varstvu Srca Jezusovega in Najsv. Device Marije in vsem svetnikom in prosim molitve in tisto nam milo pozpravljenje v arhangelovih besedah: Češčena si Marija! Amen.

*) Kako je to razumeti, ni znano.

---

njene misli so bile uprte na grozeče ji nasilje in venela in sušila se je, da je bila naposled še skoro sam — kostnjak.

Neko noč, ko je bil njen mož na morju, prebudi jo nenadoma strašen piš. Zadivjal je zunaj silen vihar in od morja sem gnal se je silen veter. Dezira sede v posteljo ter v strahu premišljuje in posluša; toda kmalu vse umolkne in ona se z nova vleže. Toda piš se kmalu zopet ponovi in bil je tako silen, da se je zdelo Deziri, kakor da bi divjal v njeni lastni hiši.

Ona skoči po koncu, ogrne se v naglici ter hiti na breg. Drugih žensk s svetilnicami v rokah bilo je že vse polno na bregu. Vse so s strahom gledale na presilne šumeče valove, igrajoče se z belimi penami. — Vihra je divljala celo noč in jednajst mornarjev se ni vrnilo z ladijami. Med temi je bil tudi Paten.

Pozneje so našli daleč od doma ob neki pečini oblomke njegove ladije. Tudi nekaj teles ponesrečenih mornarjev našli so pozneje. Patena pa niso mogli najti nikjer.

Dezira skoro ni mogla misliti, da bi se bil potopil njen mož; misleč, da se je rešil na kakem drugem kraju, pričakovala ga je vedno v strahu, kedaj da zopet prikolne domov.

Polagoma se je Dezira vendar le sprijaznila z mislijo, da je morebiti vdova; toda vselej se je silno prestrašila, kaderkoli je kdo nenadoma stopil v njeno hišo.

Politični pregled.

V Ljubljani, 1. marca.

Notranje dežele.

Češko. Staro- in Mladočehi so v tem jedini, da se mora letos, kakor hitro je mogoče, vprašanje o razdelitvi okrajev odstraniti z dnevnega reda, da bode deželni zbor imel več časa za narodno-gospodarska vprašanja. Mladočehi po svojih glasilih zahtevajo, naj se zbor izreče, da se stvar kar za vedno odkloni. Najbrž bodo tudi v zboru stavili Mladočehi predlog v tem smislu, to seveda le zaradi tega, da bi Staročehe spravili v zadrego. Tak predlog je brez vsacega smisla. Zanj bi gotovo ne glasovali veleposestniki, brez njih pa nobene večine ni mogoče. Ko bi Staročehi glasovali z Mladočehi, dosegli bi k večjemu to, da bi veleposestniki glasovali z Nemci in bi potem spravne predloge precej prišle v daljši tek, in to gotovo ne Čehom v korist. Torej je jasno, da mladočeški predlog ne more imeti dobrega smotra. Ž njim bi se k večjemu češki živelj v deželnem zboru potisnil v manjšino. Vsakdo, kdor jasno vidi, mora reči, da Mladočehi neso praktični politiki.

Ogersko. Vlada namerava osnovati kmetijske zbornice pri vseh komitatskih oblastvih. Te zbornice bodo imele namen, varovati kmetijske interese in bodo menda podobne trgovskim zbornicam. — Na gorenjem Ogerskem je letos bila slaba letina in je po nekaterih selih veliko pomanjkanje. Vlada pa za stradajoče prebivalstvo ne stori dosti. Liberalcem je mari le za razvoj Budimpešte, za uboge Slovake pa ničesa ne storé. Ti gospodje si menda mislijo: kdo se bode pač za Slovane brigal. Prebivalstvo se zatorej zeló izseljuje v Ameriko, kjer se nadeja najti boljšo domovino.

Vnanje države.

Bolgarija. Novi bolgarski pravosodni minister ni jurist. Šalabašev je bil pred zedinjenjem Bolgarije ravnatelj pravosodnega oddelka v vzhodni Rumeliji in ima zatorej gotovo še nekaj izvedenosti v pravosodnih zadevah, ker svojo službo je dobro opravljal. Posebnih zaslug si sicer ni bil pridobil, ali pritožb proti njegovi upravi tudi ni bilo. Pozneje je bil bolgarski finančni minister in je tudi v finančnih stvaréh kazal nekoliko izvedenosti. Pričakovati je, da se bode skazal tudi na svojem novem mestu.

Srbija. Znano je, da je „Svoboda“ očitala srbskemu ministerskemu predsedniku, da se je po-

nujal na čelu neke čete vdreti ob srbsko-bolgarski vojni v Srbijo. Pašić je to zanikal. „Videlo“ mu je potem pri neki priliki očitalo izdajstvo in zaradi tega se je proti temu listu začela preiskava. Garašaninovo glasilo pa sedaj objavlja imena oseb, ki so bile v četi, s katero je hotel Pašić vdreti v domovino. Mej njimi je največ Črnogorcev. Pasicu pač take stvari ne bodo posebno prijetne.

Francija. Ministerstvo je sestavljeno, ali ne vé se, kako dolgo se bode obdržalo. Razni listi je že napadajo. Nobeni stranki ni po godu. Loubetu očitajo, da je postal ministerski predsednik samo zaradi tega, ker je osebni prijatelj Carnotov. Drugi novi ministri so manj znane osebe. Ricard je mlad odvetnik brez politične znanosti, Cavaignac je bil še včasih poročevalec pri budgetni debati, Viette je pa bil enkrat poljedelski minister, ali sicer pa ni poseben politik. Ker je ostalo toliko prejšnjih ministrov, pišejo nekateri časopisi, da je vsa ministerska kriza bila sama komedija, da so odstranili Constansa. Ali kakor se kaže, utegne Constans novi vladi še nevaren postati. Govori se, da se hoče dati voliti v zbornico in se postaviti na čelo opozicije proti vladi. Mnogi časopisi sedaj na vso moč proslavljajo Constansa, in to celó taki, ki ga poprej niso posebno čislali. Gotovo ga sedaj ne hvalijo brez namena.

Nemčija. Predvčeraj je nemška narodnoliberalna stranka praznovala svojo petindvajsetletnico. Osnovala se je dné 28. februarja 1867. leta. Sprva je stranka imela 71 članov, od katerih pa sedaj parlamentarno deluje edini Bennigsen, pa še ta je zgubil mnogo vpliva. Petindvajsetletnica ni bila posebno vesela. Glavni govornik Bennigsen je tožil, da med Nemci vzajemnost vedno bolj gine in da je tedaj bati se za njih jedinstvo. Omenjal je raznih razporov, mej drugim tudi novega šolskega zakona in skušal dokazati, da je narodnoliberalna stranka potrebna. „Nordd. Allg. Ztg.“ pa baš te dni hudo obdeluje to stranko in jej svetuje, da naj so poprime bolj državniške politike ali pa bode izginila s političnega poprišča, ker vidi se jej, da se je preživela.

Dnevne novice.

V Ljubljani, 1. marca.

(C. kr. mestni šolski svet) je na podstavi št. 10 ministerske naredbe z dné 20. avgusta 1870 l. (drž. zak. štev. 105) odredil, da sta letos na vseh javnih ljudskih šolah ljubljanskih torek, 1. dan marcija t. l. popoludne in sredo, 2. dan marcija t. l. dopoludne pouka prosta.

(Mestna hranilnica ljubljanska.) Meseca februvarja vložilo je v mestno hranilnico ljubljansko 470 strank gld. 164.282·04, vzdignilo pa 240 strank gld. 122.826·07.

(Blagodušen dar.) Kmetijska posojilnica ljubljanske okolice je naklonila ljubljanski dijaški in ljudski kuhinji podporo 10 gld. — Ko odbor beleži v znak hvaležnosti ta blagodušni dar, priporoča dijaško in ljudsko kuhinjo kar najtopleje radodarnosti ljubljanskega občinstva.

(Učiteljske premembe.) Nadučiteljem v Ribnici je imenovan g. Št. Tomšič, nadučitelj v Vipavi. Stalno so umeščeni gg. Aleks. Lunaček kot nadučitelj v Trebelnem, Jos. Novak kot drugi učitelj na Dobrovi, Julij Flis v Sorici, Vend. Sadar v Zalogu pri Kamniku, K. Wider v Vipavi, Anton. Rott v Srednji Vasi pri Kočevju, Kristina Schuller v Boh. Bistrici. Premeščena sta gg. Anton Likozar iz Gorič v Godovič in Jožef Petkovšek iz Godoviča v Goriče. Gdč. Olga Wurner je dobila začasno drugo službo v Begunjah pri Radovljici, gosp. Simon Hrovat bo pomožni učitelj v Lešah.

(Od Kolpe) se nam piše: Te dni sem dobil dva uradna dopisa. Eden je prišel od c. kr. okr. glavarstva v Kočevju, drugega je doposlal jednaki urad iz Črnomlja. Da sta dopisa nemška, razume se samo ob sebi. Vendar me je pri prvem dopisu nekaj razveselilo, in to je: uradni pečat je nemško-slovenski. Dopis okraj. glavarstva črnomeljskega se odlikuje z uradnim pečatom, ki je le nemški. Enake so tudi zalepke na kuvertih. Če ima c. kr. okr. šolski svet črnomeljski dvojezični uradni pečat, prav bi bilo, da si tudi okr. glavarstvo jednakega preskrbi.

(Občni zbor kranjskega vojaškega veteranskega kora) se je vršil v nedelju dopoludne v magistratni dvorani. Navzočih je bilo 150 članov. Korni poveljnik magistratni koncipist g. Mihalič pozdravi zborovalce ter zakliče presvetlemu cesarju pokrovitelju Francu Jožefu I. trikrat „Slava“ in „Živio.“ Nato poroča obširno o delovanju veteranskega kora v preteklem letu. V prvi vrsti opomni, da se je praznoval presvetlega cesarja pokrovitelja in presvetle cesarice kumice zastavi kora rojstveni god s cerkvenim opravilom. Potem poroča, kako se je spominjal veteranski kor kranjski 25letnice bitke pri Kustoci, ter dné 24. junija prečastiti gospod kanonik Zamejc daroval slovesno črno mašo z asistenco čč. gg. Oblaka in Merčuna, za kar je izrekel zbor gospodom duhovnikom presrčno zahvalo. Jako zanimivi so bili podatki, katere je navedel v svojem poročilu korni poveljnik g. Mihalič o udeležbi naših domačih vojnik oddelkov v bitki pri Kustoci, katere bodo bivše vojske in njih sorodnike na Kranjskem gotovo zelo zanimali. Padli so v bitki pri Kustoci od 17. domačega pešpolka: Stotniki Filip Rajnošeg, Henrik Müller in Albert baron Neugebauer; gospodje nadporočniki: Robert Šramek, polkovni pribočnik: Julij Neupauer in Janez Likozar. Mnogoštevilne so bile žrtve ranjenih in padlih kranjskih vojakov. Padlo in za ranami vmrlo je od 17. pešpolka Hohenlohe-Langenburg sedaj baron Kuhn 51 mož, od lovskega bataljona številka 7 43 mož, od 19. lovskega bataljona 25 mož, skupaj 119 mož. Vojni oddelki iz Kranjske so se bojevali z veliko hrabrostjo in bili od presvetlega cesarja tudi odlikovani. Prejeli so zlato kolanjo za hrabrost, katera se redkokdaj podeli, od 17. pešpolka 1, od 7 lovskega bataljona 2. Srebrne kolajne 1. vrste za hrabrost je dobilo od 17. pešpolka 23, od 7. lovskega bataljona 25 in od 19. lovskega bataljona 9, torej 57 kranjskih vojakov. Svetinjo za hrabrost II. vrste je dobilo od 17. pešpolka 38 vojakov, od 7. lovskega bataljona 47 in od 19. lovskega bataljona 12 vojakov, vkupe 97 vojakov. Pohvalo presvetlega cesarja za hrabrost pa je dobilo od 7. lovskega bataljona 82 in od 19. lovskega bataljona 69, vkupe 151 vojakov. Kranjska dežela se sme torej ponašati, da je presvetli cesar odlikoval **308** vojakov kranjske dežele za hrabrost v bitki pri Kustoci, gotovo za kranjske vojake jako častno število. Poročevalec g. Mihalič konečno opomni, da odbor za spomenik pri Kustoci padlim vojakom kateri se bode postavil v Ljubljani pred novo vojašnico vrlo deluje. Kmalu se bode razpostavil načrt spomenika, katerega je izdelal mestni inženêr g. Duffé in bode v čast stolnemu mestu. Korni poveljnik g. Mihalič se spominja tudi častite duhovščine, katera je tudi za ta blagi namen primeroma žrtvovala z doneski. (Konec sledi.)

(Pojasnilo.) V včerajšnji notici o izpitu gimnazijskega učitelja g. Josipa Jenka sta slučajno izostali dve besedi in se mora srednji stavek glasiti: Ta gospod ima sedaj najobširnejšo kvalifikacijo izmed vseh srednješolskih profesorjev v Avstriji.

(Koroški deželni zbor) prične svojo II. zasedanje VII. volilne dobe, kakor znano dné 3. marca. Po slovesni službi Božji v cerkvi sv. Duha bode ob 10. dopoludne prva seja, za katero je deželni glavar dr. J. Erwein določil naslednji dnevni red: 1. Predlog dež. odbora o avtentičnem protokolu dež. zbora. 2. Poročilo dež. odbora o dopolnilni volitvi v velikem posestvu. 3. Predlog dež. odbora o izvolitvi dež. odbornikov. — V tem zasedanju se bode dež. zbor imel razven raznih tekočih zadev, pečati zlasti z uravnanjem vodâ (Krke, Bele, Gline, Zile, Drave, raznih hudournikov itd.), o ribarstvu, presoji dež. zdravstvenega zakona, gradbi nove bolnišnice v Celovcu, o ustanovitvi deželne hipotekarne banke in dež. zavarovalnice zoper požare. Sklepal bode tudi o raznih cestah, o ločitvi nekterih večjih občin (Vobre pri Velikovcu, Podljubelj v Rožni dolini) itd.

(Judeževi groši.) S Koroškega se nam piše: Zloglasni liberalni nemški „schulverein“, ki ima namen loviti in poturčevati slovensko deco, kjer mu je le mogoče, v zadnjem času z vsemi silami dela na to, da bi dobil kolikor mogoče vpliva na naše šole. V zadnjem času šle so mu na limanice šole v Gozdanju nad Vrbo, v Stebnu na Zili in v Šmartnem na Tholici, kjer so odbori za pravcate Judeževe groše prodali svojo deco ošabnemu tujstvu!

(Kat.- politično in gosp. društvo za Slovence na Koroškem) ima svoj letošnji občni zbor dne 27. aprila t. l. popoludne, zvečer pa sijajno slavnost v prostorih Sandwirthovega hotela v Celovcu.

(Vojaški nabori na Koroškem) se vršé: v Celovcu od 16.—18. marca; v Velikovcu 1.—4. aprila v Pliberku 6. in 7. aprila; v št. Pavlu 25. in 26. aprila; v Beljaku 2.—6. aprila; v Trbižu 8. in 9. aprila; v Šmohorju 11. aprila.

(Družbi sv. Cirila in Metoda) je podaril mestni odbornik g. dr. Vinko Gregorič veliko zbirko deloma tudi jako trdno vezanih knjig „Slov. Matice“, „Družbe sv. Mohorja“ in drugih. — Kot izdaten spomin na nepozabno nam zadnjo veliko skupščino v divnem Kamniku nam je poslal tamošnji župan gosp. Josip Močnik znamenit dar 50 gld., katerega je tedaj družbi obljubil požrtvovalni posestnik g. Josip Rode. — Prav razveselil nas je dar vrlih kmetovalcev iz Velikovške okolice, ki so v veseli družbi zložili za nas 6 gld. 48 kr. — Slavno „Hranilno in posojilno društvo“ v Glinjah nam je naklonilo 10 gld., ono v Nabrežini pa 5 gld.; za dom navdušeni „Zorani“ v Gradcu so nam nabrali 2 gld. 40 kr., trudaljubivi čast. g. Fr. Boncelj, župnik v Dražgošah, pa nam je poslal, — kakor se trudi za nas slednje leto, — tudi letos 1 gld. 50 kr. kot dar dražgoških Mohorjanov. — Veselih simpatij, ki si jih pridobiva dan za dnevom v obilnejši in trajnejši meri naša družba v prav vseh slojevih slovenskega občinstva, izrekamo vsakemu in vsem svojo najprisrčnejšo zahvalo.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda.

(Podpornemu društvu slovenskih visokošolcev na Dunaju) so darovali: Blag. g. Feliks Staré, graščak pri Domžalah, 50 gld.; g. Matej Suhač, profesor v Novem Mestu, in g. dr. France Simonič na Dunaju skupaj 10 gld.; slavna kmetska posojilnica ljubljanske okolice 10 gld.; sl. hranilno in posojilno društvo v Ptuju 10 gld.; g. dr. Klement Sežun, odvetnik na Dunaju 5 gld.; g. Jakob Pukl na Dunaju 5 gld. — Vsem darovalcem izreka odbor omenjenega društva presrčno zahvalo. Vivant sequentes!

(Didonov „Jezus Kristus“ v češkem jeziku.) Prejeli smo od knjigotiskarne Ciril-Metodova v Pragi 3. zvezek imenovanega francoskega dela v češkem prevodu. Iz bogate zakladnice zanimivih zaznamkov, katere je nabral pisatelj sam na svojem popotovanju po sveti deželi, podaje nam Didon v 3. zvezku splošen pregled in obraz ondotnih razmer, kast in običajov židovskih; z naudušeno besedo riše vzvišeno poslanje sv. Ivana Krstitelja in nastop Odrešitelja samega v javno življenje. Način, kako nas pisatelj seznanja z življenjem Jezusovim, je nenavaden in velezanimiv. Zato to slavno delo zopet iskreno priporočamo Slovencem, zmožnim češkega jezika. — Zvezkov izide dvanajst po 50 kr.

(Kako drag je 366. dan prestopnega leta.) Na Nemškem bode letos zaradi jednega dneva več v prestopnem letu porabili za oskrbovanje vojakov 450.000 gld. več, kakor v navadnem letu, in sicer porabijo pri vojaštvu 300.000 in pri mornarstvu 150.000. — Torej armada velja na Nemškem vsak dan skoro pol milijona; vsakdo lahko zračuna, kako velikanska svota se porabi v ta namen za celo leto. Ni čuda, da so davki tako neznosni.

Raznoterosti.

— Novodobni Samson. Neki rudokop v Zabrcah v Prusiji je bil obsojen v enomesečno ječo, ker je privzdignil streho neke manjše hiše in pri tem podrl dva stebra.

— Podgane — požigalke. V neki hiši v Kijevu so podgane pregrizle dno od peči. Ko so zakurili, je žarjavica padala iz peči na deske, ki so se vžgale, in vsa hiša je pogorela, ker je bila lesena.

— Ubegli jetniki. V Izmajili v Rumuniji so se v kaznilnici spuntali jetniki. Napali so stražnike in jim pobrali revolverje. Trinajst jetnikov je ušlo, ali policija jih je osem že zopet prijela.

— Čuden porotnik. Te dni se je v Odesi vršila zanimiva pravda. Kudrjancev je bil večkrat ižreban za porotnika, a vselej rajši plačal globo, nego bi opravil svojo dolžnost. Državnemu pravdniku se je to čudno zdelo in je stvar spravil pred kazensko sodišče. Zatoženec se je izgovarjal, da on ne more soditi, ker nikdo ne sme soditi druzega, kajti Kristus je učil: „Ne sodite, da ne bodete sojeni.“ To opravičevanje mu pa ni pomagalo. Sodišče je bilo drugih mislij. Obsodilo ga je, da plača 200 gld. globe in zgubi pravico biti porotnik. Sedaj bode imel vsaj mir.

— Čuden uradnik. Pred sodiščem v Kazanu je bila zanimiva obravnava. Nedavno je po kazanski okolici potoval v kožuh zavit človek, ki je v vsaki vasi od staroste zahteval voz in spremljevalca v sosedno vas. Ljudje so mislili, da je kak visok uradnik in so mu radi ustregli. Pokazalo se je pa, da je bil ta le neki kmet, ki je rad šale uganjal. Državni pravdnik ga je tožil sedaj pred sodiščem, da si je po krivem prisvajal uradno oblast. Pri obravnavi pa nobena priča ni vedela, kako uradniško oblast si je prisvajal, ker ni nikjer povedal, kdo in kaj da je; zahteval je le voz, konja in spremljevalca, kar so mu povsod radi dali. Sodišče se ni moglo preveriti, da bi si bil res prisvajal kako uradniško oblast in ga je oprostilo.

— Premenba zvezde. V ozvezdju „voznika v Rimski cesti se je prikazala nakrat dné 1. februvarija nova zvezda pete velikosti. To zvezdo so opazovali na mnogih zvezdarnah. Ker ni zazna-

movana ta zvezda na bonskem zvezdovidu, moremo vsekako reči, da je bila prej zvezda k večjemu 9. velikosti. Kaj to pomenja, bi vsakdo spoznal, ko bi se ta prememba zgodila z našim solncem. Na naši zemlji bi postala silna vročina. Naši polarni kraji bi se premenili hitro v tropične. Ta svetloba zvezde pa ni dolgo trajala in sedaj je že ne zapaziš s prostim očesom, le z daljnogledom jo še zasledujejo.

— Meteor. Dné 23. februvarija ob $^1/_4$2. uro zjutraj opazovali so v Požunu lep meteor intenzivno-modre barve, ki je v treh sekundah izginil.

Trtna uš v Španiji. V pokrajini tarogonski je okuženih do 1000 hektarov, v Andaluziji se trtna uš vedno širi, v Almejri je okuženih nad 400 hektarov, v Malagi skoraj vsi vinogradi, v Kordobi je okuženih nad 600 hektarov itd. Trtna uš je torej že po celem svetu.

Iz višje dekliške šole. Učitelj. „Gospica ali mi morete povedati, kaj je oda? (Učenka molči.) Ali mi morda morete imenovati kako znano odo?“ — Učenka počasi: „Eau de Cologne.“

Hudobno. Mož, nedeljski lovec: „Ti, žena, danes kaj ustrelim, glas mi tako pravi. — Žena: „Potem pa le psa pusti doma, ker si ga predrago plačal.“

Telegrami.

Črnovici, 20. februvarija. Deželni predsednik grof Pace se je včeraj popoldne pripeljal in bil na kolodvoru od uradnikov, oblastev, mestnega zastopa, vnanjih deputacij, društev in mnogoštevilne množice prisrčno sprejet.

Sofija, 29. februvarija. Uradniška deputacija se je odpeljala v Carjigrad po truplo Vulkovičevo. Princ Ferdinand, ministri in dostojanstveniki se udeležé pogreba v Plovdivu.

Atene, 1. marca. Včeraj zvečer je prišel kraljevi tajnik k Delyannisu. Po tem razgovoru je bilo ministersko posvetovanje. Danes so bili vsi vladi prijazni poslanci povabljeni k posvetovanju. Govori se, da odstopi vlada.

DOM IN SVET

Vsebina III. zvezka:

Lev Nikolajevič Tolstoj. — Na tuji zemlji: Pozdrav Rimu. — Ljudska osveta. Povest. — Diabolus vagabundus. Kratkočasnica. — Pokrcljeva ura. Slika. Vaška pravda. Resnična povest. — Rudarske pesmi. Iz davne prošlosti. Starinoslovne črtice. — Starec in tica. — Na jutrovem. Potopisne in narodopisne črtice. — Slovstvo: Slovensko, Hrvaško, Češko. Druga slovstva. — Razne stvari. — Slike: dr. L. Toman. Angeljski most in grad v Rimu. Slovenski prodajalec kostanja na Dunaju. Pogled na lansko jubilarno razstavo v Zagrebu. Novo mesto s severo-zapadne strani. Nadangelj Gabrijel. Blažena Devica Marija. Tice po zimi. Cerkev Božjega Groba v Jeruzalemu. Mohamedansko grobišče v Aleksandriji in Pompejev steber.

Tujci.

26. februvarija.

Pri *Maliču*: Cora, poštni komisar; Cholavka, Grünbaum, Bernauer, trgovci; Abeles, Grünvald, potovalca, in Deschmann, iz Trsta. — Med. dr. Portik iz Kolina. — Till iz Gradca. — dr Volčič, pristav, iz Žužemberka. — Gaberšek s Krškega.

Pri *Slonu*: Weiss, Gombrich, Lilles, trgovec; Wiplinger, Klein, potovalca, z Dunaja. — Nauman, trgovec, iz Mogunca. — Faselt in Fournier iz Opatije.

Pri *Južnem kolodvoru*: Marco, potovalec, Wasserman, nadzornik, iz Trsta. — Alberti iz Bolzana. — Uranšič, vinotržeč, iz Karlovca.

Pri *avstrijskem caru*: Thaler, trgovec, s soprogo, iz Idrije. — Šinkovc iz Kranja. — Zalehar in Krivec iz Radovljice.

Pri *Virantu:* Hudovernik, trgovec, iz Šmarija. — Scholz, zasebnik, iz Solnograda.

Umrli so:

24. februvarija. Barbara Kramar, mestna uboga, 76 let, Karlovska cesta 7, marasmus. — Terezija Oražem, pleskarjeva žena, 24 let, sv. Petra cesta 35, jetika. — Uršula Peternel, vdova, 56 let, Florjanske ulice 18, plučni edem. — Albin Linzbauer, delavec, 32 let, Poljanski nasip 50, jetika. — Mihael Bregar, železniški sprevodnik, 66 let, Resljeva cesta 27, carcinoma.

25. februvarija. Franc Brunčič, sodarjev sin, 13 mesecev, Poljanska cesta 56, jetika.

26. Apolonija Armič, dekla, 54 let, Poljanska cesta 30, plučnica. — Katarina Maierle, gostija, 72 let, Stari trg 16, plučnica.

27. februvarija. Anton Kumpf, zidarjev sin, 2 leti, Streliške ulice 11, jetika.

28. februvarija. Makso Detter, trgovčev sin, 22 let, Stari trg 1, vnetica.

V bolnišnici:

24. februvarija. Liza Petrič, gostija, 56 let oslabljenje. — Jožef Preve, dninar, 50 let, oedema pulm.

25. februvarija. Martin Jamšek, dninar, 62 let, carcinoma ventriculi. — Gabrijel Gostia, gostač, 72 let, Marasmus. — Jožefa Hudabivnig, delavka, 30 let, jetika.

26. februvarija. Neža Jeran, gostija 63 let, jetika.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje zrakomera v mm	Stanje toplomera po Celziju	Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
29	7. u. zjut.	730·8	1·2	sl. zap.	oblačno	0·50 dež
	2. u. pop.	730·7	4·4	„	„	
	9. u. zveč.	730·5	2·4	„	„	

Srednja temperatura 2·7°, za 1·3° nad normalom

Koverte s firmo
priporoča
Katoliška Tiskarna
po nizkej ceni.

Avgust Rungaldier,
delalnica cerkvenih lesenih kipov in podobarskih proizvodov
v St. Ulrihu, Gröden, Tirolsko,
priporoča prečast. duhovščini, cerkvenim predstojništvom, patronom in cerkvenim dariteljem
altarje, lece, vsakovrstne svetnike, štatve, križeva pota, križe, Kristuse, božične jaslice
itd. itd. vsakojake kakovosti in oblike v natančni priprosti in najfinejši izvršitvi. 57 5—1
Ilustrovani ceniki na željo zastonj in franko.

Marsala Florio,

najboljše italijansko desertno vino za slabotne, bolehne in okrevajoče.
Steklenica 1 gld.
Piccolijeva lekarna
„Pri angelju“
v Ljubljani, Dunajska cesta.
Vnanja naročila se proti povzetju svote točno izvršujejo. (1313) 8

Kalan:
POVESTI,
slovenskemu ljudstvu v pouk in zabavo.
II. zvezek
izšel je ravnokar ter se dobiva v „Katol. Bukvarni“ in Tiskarni komad po 20 kr., po pošti 23 kr.
Prvega zvezka je še nekaj izvodov v zalogi.
Primerno darilce.

Pri zlatem drž. jabolku. J. PSERHOFER Zum goldenen Reichsapfel.
lekarnar na Dunaju, I., Singerstrasse 15.
Kri čistilne krogljice, poprej univerzalne krogljice imenovane, so staroznano zdravilno sredstvo. — Že mnogo desetletij so te krogljice splošno razširjene, mnogi zdravniki jih zapisujejo, in malo je rodbin, v katerih ni male zaloge tega izvrstnega domačega zdravila. — Od teh krogljic velja: 1 škatljica s 15 krogljicami 21 kr., 1 zavoj s 6 škatljicami 1 gld. 5 kr., pri nefrankovanej pošiljatvi po povzetji 1 gld. 10 kr. — Ce se naprej pošlje denar, velja s poštnine prosto pošiljatvijo: 1 zavoj krogljic 1 gld. 25 kr., 2 zavoja 2 gld. 30 kr., 3 zavoji 3 gld. 35 kr., 4 zavoji 4 gld. 40 kr., 5 zavojev 5 gld. 20 kr., 10 zavojev 9 gld. 20 kr. (Menj nego jeden zavoj se ne more odposlati.)
Prosi se, da se zahtevajo izrecno
J. Pserhoferja kri čistilne krogljice.
in gleda na to, da ima vsaka škatljica na pokrovu na navodilu za rabo stoječi imenski pečat J. Pserhofer in sicer v rudeči barvi.
Balzam za ozebljine J. Pserhoferja, 1 lonček 40 kr., s frankovano pošiljatvijo 65 kr.
Trpotčev sok, proti kataru, hripavosti, krčevitemu kašlju itd. 1 steklenica 50 kr.
Ameriška maža za protin, 1 gld. 20 kr.
Prašek proti potenju nóg, škatljica 50 kr., s frankovano pošiljatvijo 75 kr.
Balzam za gušo, 1 flakon 40 kr., s frank. pošilj. 65 kr.
Zdravilna esenca (Praške kapljice), proti sprijenemu želodcu, slabej prebavljivosti itd. 1 stekl. 22 kr.
Angležki čudezni balzam, 1 steklenica 50 kr.
Fijakarski prašek, proti kašlju itd. 1 škatljica 35 kr., s frankovano pošiljatvijo 60 kr.
Tannochinin-pomada, J. Pserhoferja, najbolje sredstvo za pospeševanje rasti las, 1 škatljica 2 gld.
Univerzalni obliž, prof. Steudel-a, sredstvo pr. ranam, oteklinam itd. 1 lonček 50 kr. s frank. pošiljat. 75 kr.
Universalna čistilna sol A. W. Bullrich-a. Domače zdravilo proti posledicam slabega prebavljenja. 1 pak. 1 gld.
Razen tukaj omenjenih izdelkov ima še vse v avstrijskih časopisih naznanjene tu- in inozemske farmacevtične specijalitete in se vsi predmeti, ki bi jih ne bilo v zalogi, na zahtevanje točno in po ceni preskrbé.
Pošiljatve po pošti zvršé se najhitreje proti predpošiljatvi zneska, večje pa tudi proti povzetju.
Če se denar naprej pošlje (najbolje po poštnej nakaznici), je poštnina dosti nižja nego pri pošiljatvah s povzetjem. (42) 12-8

Dunajska borza.

Dné 1. marca.

Papirna renta 5%, 16% davka	94 gld.	75 kr.
Srebrna renta 5%, 16% davka	94 „	25 „
Zlata renta 4%, davka prosta	110 „	45 „
Papirna renta 5%, davka prosta	102 „	50 „
Akcije avstro-ogerske banke, 600 gld.	1038 „	— „
Kreditne akcije, 160 gld.	308 „	75 „
London, 10 funtov strl.	118 „	35 „
Napoleondor (20 fr.)	9 „	38½ „
Cesarski cekini	5 „	56 „
Nemških mark 100	57 „	92½ „

Dné 29. februvarija.

Ogerska zlata renta 4%	107 gld.	70 kr.
Ogerska papirna renta 5%	101 „	85 „
4% državne srečke l. 1854., 250 gld.	138 „	— „
5% državne srečke l. 1860., 100 gld.	147 „	50 „
Državne srečke l. 1864., 100 gld.	— „	— „
Zastavna pisma avstr. osr. zem. kred. banke 4%	96 „	15 „
Zastavna pisma „ „ „ „ 4½%	100 „	40 „
Kreditne srečke, 100 gld.	185 „	50 „
St. Genóis srečke, 40 gld.	60 „	— „
Ljubljanske srečke, 20 gld.	22 gld.	25 kr.
Avstr. rudečega križa srečke, 10 gld.	17 „	60 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	20 „	75 „
Salmove srečke, 40 gld.	61 „	— „
Windischgraezove srečke, 20 gld.	58 „	— „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	156 „	25 „
Akcije Ferdinandove sev. želez. 1000 gl. st. v.	2850 „	— „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	84 „	75 „
Papirni rubelj	1 „	16½ „
Laških lir 100	45 „	65 „

„MERCUR“ menjarnična delniška družba na Dunaju,
I., Wollzeile štev. 10.
Najkulantnejše se kupujejo in prodajajo v kursnem listu navedeni vrednostni papirji, srečke, valute in devize.
Razna naročila izvršé se najtočneje.

Za nalaganje glavnic priporočamo:
4% gališke propinacijske zadolžnice.
4½% zastavna pisma peštanske ogerske komercijonalne banke.
4½% komunalne obveznice ogerske hipotečne banke z 10% premijo.
Na te papirje daje posojila avstro-ogerska banka in podružnice njene.

Z le 6 gld. se lahko dobi 300.000 gld. že 1. aprila.
Dun. komunalne promese à 3¼ gld. in 50 kr. kolek.
Glavni dobitek 200.000 gld. av. velj.
Tisine promese à 2 gld. in 50 kr. kolek.
Glavni dobitek 100.000 gld. a. v.
Obe vkupe le 6 gld.!

Izdajatelj: Dr. Ivan Janežič. Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik. Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.